

DIN CORESPONDENȚA LUI SIMION BĂRNUȚIU (1848—1849)

Din cele opt scrisori pe care le prezentăm aici, trei-patru, sunt poate, mai interesante, deși nu lipsite de importanță sunt toate. Scrisorile aduc incontestabil informații noi despre zbuciumata perioadă a revoluției de la 1848 din Transilvania.

Prima dintre scrisori, adresată de Simion Bărnuțiu lui Axente Sever, din Sibiu, 16 octombrie 1848, îi pune în valoare autorului una din trăsăturile caracteristice, aceea de a fi pe lângă un hotărât conducător, coordonator chiar, și un bărbat foarte discret. El, se vede, știe ce este o activitate conspirativă, revoluție și operațiuni militare. Solicită respectarea ierarhiei și recomandă ca tribunii să nu „lucre de capul lor” și nici chiar el, Axente Sever, să nu facă nimic fără „poruncă” de la Comitet. Sunt evidente deci eforturile sale de a coordona mișcările militare ale românilor.

„Discreția”, grija pentru păstrarea secretului militar reiese și din recomandarea pe care i-o face tot lui Axente: „Ia seama, sfaturile nu ți le spune la nici un pământean, afară de aceia cărora cere datoria strânsă; nu ține sfat nici nu vorbi cu mulțimea ce ai de gând să faci”¹.

Încă două aspecte par demne de luat în considerare din conținutul scrisorii. Unul, acela că la o lună după a treia Adunare Națională de la Blaj, în oraș se mai aflau încă numeroși români înarmați, și al doilea, faptul că tactica militară a acestora cuprindea și obligația de a ridica sperietori (ciuhe) pe câmpuri și dealuri, peste tot pe unde se putea. O măsură militară destul de naivă, de a cărei eficacitate ne îndoiim².

Deși în plină frământare revoluționară, între ciocniri și lupte crâncene, S. Bărnuțiu se gândește și la „domeniul Blajului” din Cut ale cărui venituri alimentau și seminarul blăjean dar pe care tezaurariatul ar fi vrut să-l acapareze. El a făcut intervenții la General Comando, dar îi cere lui Simion Crainic să se sfătuiască cu I. Man și să-l informeze cât mai exact asupra chestiunii³. În aceeași problemă, S. Bărnuțiu împreună cu George Barițiu mai semnează o scrisoare către vicarul general Simion Crainic ca rezultat al îngrijorărilor exprimate într-o ședință a Comitetului național din Sibiu, la 25 noiembrie 1848⁴.

Aceași problemă vitală a domeniului Cut îl frământa pe președintele Comitetului național român din Sibiu și în 13 decembrie 1848, dată la care îi mai scrie o epistolă lui Simion Crainic⁵, dar la aceasta se adaugă și importantul proiect al unei *noi adunări* a clerului, inteligenței și a altor oameni cu influență în popor, la Blaj, pentru liniștirea poporului. Ea trebuia să fie ținută cât mai curând, fapt pentru care îi cere vica-

¹ Vezi anexa I.

² Ibid.

³ Vezi anexa II.

⁴ Vezi anexa III.

⁵ Vezi anexa IV.

rului general să convoce deja pe toți protopopii și vicarii să vină la Blaj. Trebuiau să vină românii „mai învățați în politică” și din Chioar și Sălaj și să ceară totodată și prezența acolo a Comitetului (eventual chiar pe Simion Bărnuțiu).

Proiectata nouă *Adunarea de la Blaj* nu se va mai realiza însă deoarece lucrurile nu erau așezate, adică orașul Cluj fusese ocupat⁶ și drumurile nu mai erau sigure.

O consfătuire cu aceleași obiective avusese însă loc în Sibiu la 28 decembrie 1848 și s-a dovedit a fi fost o reafirmare a programului revoluției românești proclamat la Blaj în 3/15 Mai 1848⁷.

S. Bărnuțiu îi mai atrage atenția lui S. Crainic, în scrisoarea următoare, tot din Sibiu, la 30 decembrie 1848, nu cumva să mai aibă legături cu episcopul Lemeni, care fusese destituit de către General Comando. Acum Comandantul General devenise suprema putere executivă în Transilvania⁸.

Adunarea de la Blaj (cea de-a patra) fusese proiectată deci pe 30 decembrie (adică pe 11 ianuarie stil nou, 1849); în urma evenimentelor militare defavorabile, ea nu se mai putu ține, așa cum am arătat mai sus, astfel că S. Bărnuțiu îi solicita lui S. Crainic, locțiitorul lui Ioan Lemeni, să scrie tuturor celor convocați pe respectivul termen, că adunarea se amână „pentru timp mai păciuit”, când împrejurările o vor permite, căci ea se poate desfășura numai în timp de pace și nu „când inimile sunt de alte griji neodichnite”⁹.

Un pilduitor document este și acela din 11 ianuarie 1849¹⁰ emis de același Simion Bărnuțiu ca președinte al Comitetului Național de la Sibiu, precum și de Aaron Florian, secretarul său, destinat ocrotirii averii baronului Dionisiu Kemény din Cicmandru care nu este izolat. Vezi și intervențiile lui S. Bărnuțiu și a Comitetului și pentru apărarea bibliotecii lui Iosif Kemény¹¹.

O mai „lungă” scrisoare, este în final, cea din 2 iunie 1849¹², ce nu apare nici la I. Chindriș¹³, nici la Șt. Manciulea¹⁴ și nici la E. Hodoș¹⁵, principalii îngrijitori ai publicării corespondenței lui Simion Bărnuțiu.

Aceasta, ultima, trimisă „de dincolo”, din Galați, este deosebit de interesantă datorită faptului că se referă la „peripețiile” din Țara Românească unde S. Bărnuțiu a fost nevoit să se refugieze cu tot Comitetul

⁶ G. Barițiu, *Părți alese din istoria Transilvaniei pe două sute de ani în urmă*, II, Sibiu, 1890, p. 380—383.

⁷ L. Maior, *Adunarea de la Sibiu (28. dec. 1848). Reafirmarea programului revoluției române din Transilvania*, în *Stat, societate, națiune*, Cluj-Napoca, 1982, p. 316—326.

⁸ Vezi anexa V.

⁹ Vezi anexa VI. Cf. G. Barițiu, *op. cit.*, p. 380—383.

¹⁰ Vezi anexa VII.

¹¹ S. Bărnuțiu, *Discursul de la Blaj și Scrieri de la 1848*, Ed. îngrijită de I. Chindriș, Cluj-Napoca, 1990, p. 111.

¹² Vezi anexa VIII.

¹³ I. Chindriș, *op. cit.*

¹⁴ Șt. Manciulea, în *AIIN*, IV, 1926—1927, București, 1929, p. 251—285.

¹⁵ E. Hodoș, *Din corespondența lui Simion Bărnuțiu și a contemporanilor săi*, Sibiu, 1944, 134 p.

și cu alți frunțași români ardeleni, care dacă ar fi stat pe loc, în Transilvania, i-ar fi așteptat ștreangul.

Bine nu au fost primiți nici „dincolo“, deoarece informațiile tendențioase ale inamicului sosiseră acolo înaintea lor, așa că a trebuit să treacă oarecare timp până când autoritățile române s-au convins că „mădularii Comitetului națiunei românești din Sibiu acum n-au arătat nici un cuget vrăjmășesc asupra țării“. Tocmai de aceea raportează cu amărăciune Simion Bărnuțiu Comitetului, „nu trebuiește [să] hățiască pe bieții români năcăjiți destul“.

Acuzațiile aduse românilor erau de a fi fost „comuniști“ în sensul de a fi dorit să împartă între sine averile nobilimii maghiare și cea de-a doua acuză gravă era aceea cu care românii mai fuseseră pârâți la Curte (în 2 octombrie 1848), cu Dacia, (respectiv cu intenția de a realiza marele vis al românilor — Dacoromânia). În aceste condiții părea firesc ca boierii români ce se îndoiu de credința ardelenilor față de împărat să se neliștească. Aceste acuzații îl fac pe S. Bărnuțiu să afirme hotărât că: „Unele ca aceste trebuie să le refutăm înaintea împăratului și înaintea lumii ca să nu prindă rădăcini“. Era însă prea târziu, fără a mai socoti firavele mijloace pe care le aveau românii la dispoziție pentru informarea opiniei publice și a oficialităților privind adevăratele stări de lucruri de la 1848—1849 din Transilvania. Războiul informațional la 1848 a fost pierdut din start de către români. Ei înșiși abia dacă erau cunoscuți (și s-a lucrat intens de către partea adversă pentru a nu se ajunge ca românii și aspirațiile lor să ajungă a fi mai bine cunoscute, atât pe plan local, cât și pe plan european).

A oferi spre publicare cele 8 scrisori semnate de S. Bărnuțiu (una împreună cu G. Barițiu, alta cu T. Cipariu și o a treia cu Aaron Florian) înseamnă a contribui la o mai bună cunoaștere a problemelor românești de la 1848—1849 din Transilvania și chiar a felului de a gândi și acționa al principalului semnatar al acestor prețioase documente, Simion Bărnuțiu, președintele „Comitetului“, sau cum i se spunea în epocă a „Dietei românilor“.

Setul de scrisori se află în Fondul Bibliotecii Academiei, Filiala Cluj-Napoca până a nu fi fost predat Arhivelor Statului Cluj-Napoca. Copii ale acestor documente se află și în colecția Silviu Dragomir a Institutului de Istorie din Cluj-Napoca. La fiecare document, pentru o mai mare precizie va fi indicată cota veche.

GELU NEAMȚU

ANEXE:

I

Sibiu, 16 octombrie 1848

Simion Bărnuțiu scrie lui Axente Sever în vederea transmiterii unei scrisori și pentru coordonarea acțiunilor.

Frate Axente,

Cât vei primi cartea aci închisă deuna să trimiți un expres credincios și sigur acolo unde sună cartea aceasta, de unde se va aduce rețepisă de primire. Vom scrie pretutindeni, tribunilor, să nu lucre de capul lor, ci să ascultăm de

poruncile Comitetului că altminteri am fi oameni proști și nu tribuni. Pentru aceea nici domnia ta să nu întreprinzi vreo demonstrațiune până nu vei lua poruncă de la Comitet ce să faci.

Lucrul merge sub povăț mai naltă, pe care este întemeiată speranța noastră mare parte, așa cât trebuie să ne și bucurăm în aceste năcazuri mari cum că miliția ține cu noi. Ai pus ciuhe de fân pretutindeni? bine. Oamenii carii nu pot sta aci la Blaj să-i slobozi acasă, dar cu poruncă ca să se adune îndată la semnul dat sau la poruncă.

Armele care le ai de la unguri să nu le dai înapoi, că de-am putea trebuie să-i dezarmăm pe toți ungurii. Ia seama, sfaturile nu ți le spune la nici un pământean, afară de aceia cărora cere datoria strânsă; nu ține sfat nici nu vorbi cu mulțimea ce ai de gând să faci.

Comitetul

Simeon Bărnuțiu

Bibl. Acad. Române, Fil. Cluj-Napoca, Secția de mss. și doc. Fond III, Pachet 15 (Revoluția de la 1848), mapa 1.

II

Sibiu, 17 noiembrie 1848

Simion Bărnuțiu scrie din Sibiu lui Simion Crainic în chestiunea domeniului Blajului amenințat să treacă pe seama tezaurariatului.

Reverendissime domine,

Ne-am rugat de înaltul general comando ca să ne împărtășească hotărârea despre vlădica și să-ți dea și domniei tale o instrucțiune, dar încă n-am căpătat că zic că sunt cu multe cuprinși precum și este. Sperăm însă că vom căpăta cât mai curând. Ne-am rugat de general comando ca să oprească pe tezaurariat să nu cuprindă dominiul Blajului, până nu vom face și noi arătările noastre.

Înțelegeți-vă cu domnu Maniu și ne scrieți cât mai curând și sfatul domniei voastre cum ar fi mai bine să se administre acele bunuri și în specie a seminariului. Știți că am tot zis că ar fi fost bine să-și cuprindă seminariul bunul din Cut, după moartea lui Bob. Acum iară suntem în punctul acela. Întreabă pe domnul Man și vă sfătuiți ce să facem acum și ne scrieți îndată ca să ne putem face și noi pretensiunile la general comando. Despre care așteptând răspuns rămânem cu destintă reverință,

al preaonorat domniei tale
umilit servitoriu
Simion Bărnuțiu

Bibl. Acad. Române, Fil. Cluj-Napoca, Secția de mss. și doc. Fond III, Pachet 15 (Revoluția de la 1848), mapa 1. Scrisoare cu litere latine.

III

Sibiu, 25 noiembrie 1848

Simion Bărnuțiu și George Barițiu scriu lui Simion Crainic în chestiunea veniturilor domeniului din Blaj.

Prea onoratului domn canonic prepozit și vicariu general
Simion Crainic,

Comitetul îngrijorat de ceea ce este să se întâmple cu veniturile moșilor Blajului, făcu alăturata hârtie către înaltul general comando pe care o duse o deputațiune de trimiși.

Însă domnu secretar Glanz, care ne întâmpină, dede răspunsul după cum se vede indorsat, după ce mai întâi dezbăturăm această cauză și o lămurirăm de toate laturile cu dânsul. Adică tot sensul rezoluțiunii orale este: Fiscul va trebui să înțeleagă suspensiunea, așa că el nici un hrucer nu va putea pune în punga sa din veniturile Blajului, ci numai le va administra.

Apoi, după pretensiunile ce se vor arăta, va slobozi din ele la respectivele părți, iar ca să se conceadă chiar administrațiunea bunurilor, la mâinile clerului, aceasta nu se poate. Noi trebuirăm să ne îndestulăm cu acest răspuns, acum lipsește ca dumneavoastră să pregătiți o energioasă și prea lămuritoare explicațiune asupra drepturilor câte are clerul la fiecare din veniturile Blajului, iar mai vătos Cutul să fie revendicat ori și cum.

Dat din ședința Comitetului național

A domniei tale mult stimători

Simion Bărnăuțiu

George Barițiu

Bibl. Acad. Române, Fil. Cluj-Napoca, Secția de mss. și doc. Fond III, Pachet 15 (Revoluția de la 1848), mapa 1.

IV

Sibiu, 18/30 decembrie 1848

Simion Bărnăuțiu și Timotei Cipariu, în numele Comitetului națiunii române, scriu lui Simion Crainic referitor la legăturile cu Lemeni și despre proiectata adunare de la Blaj.

Reverendissime domine praeposite et vicarie¹,

La scrisoarea reverendissimei domniei voastre vă răspundem că fiindu-vă oprit a vă pune în comunicațiune cu episcopul să vă țineți strâns de ordinele înaltului generariu-comandante până la ordine contrarie.

Comitetul nu va lipsi a vă înștiința, cât se poate mai în grabă, despre orice ar tăia în sfera activității reverendissimei domniei voastre. Decretele de la guberniu în contra căruia a protestat atât Comitetul, națiunea sâsească și Adunarea de la 16/28 decembrie, nu trebuie publicate. Pre adunarea de la Blaj, de se vor așeza lucrurile și se vor bate ungurii din Cluj, vom veni mai mulți ca să batem pe kosuteni, cum i-am băutat aici. Numai Dumnezeu armelor să ajutore cauza dreaptă a monarhiei și națiunii noastre,

al reverendissimei domniei voastre plecați
Comitetul națiunii române

Simion Bărnăuțiu, președinte

Timotei Cipariu m. p. membru.

Bibl. Acad. Române, Fil. Cluj-Napoca, Secția de mss. și doc. Fond III, Pachet 15 (Revoluția de la 1848), mapa 1. Scrisoare cu litere chirilice.

¹ Scrisul este al lui Timotei Cipariu.

V

Sibiu, 13 decembrie 1848

Simion Bărnăuțiu scrie lui Simion Crainic în vederea convocării unei adunări la Blaj, pentru liniștirea poporului, și în problema domeniului din Cut.

Reverendissime domine,

Comitetul au dat proiect la general comando ca să se adune clerul și inteligenți și alți oameni cari au influență în popor; scopul este ca să li se poruncească să stea cu tot de adinsul de popor ca să înceteze de la rele, jafuri, omoruri.

Adunarea asta trebuie să se facă cât mai curând; dă circulariul la toți protopopii și vicarii ca să vie la Blaj după cum poruncește general comando.

Circulariul trebuie să se trimită și la Chioar și Sălăgiu și trebuie chemați de pe acolo nu numai protopopi și alți popi, dar și pe românii cei mai învățați, și mai imblați în politică pre exemplu din Chioar și Hosu, care au fost deputat la dietă de multe ori. Acesta și alții trebuie chemați honorifice și și din porunca generalului comando.

Consultați-vă cu domnul Man și faceți cerculariu cât mai curând. Domnu Man îi cunoaște pe civilisții români cari trebuie chemați. Fă o arătare la general comando, pentru ca să trimită la acea adunare nu numai un militar, după cum sună porunca, ci să trimită și din Comitet pe un membru; bine ar fi să fiu eu unul, ca să fiu acolo ex officio pentru ca să ne putem înțelege mai bine cu toții și despre alte lucruri.

Cu Cutul n-aveți să faceți alta decât să-și pue rectorul om acolo și să aibă grije de dominiu ca de o proprietate a seminariului. Când s-ar întâmpla să meargă acolo tezaurarialiști, atunci rectorul le va arăta diploma despre proprietatea seminariului, apoi de va vrea să proedeză cineva, procesul va curge la districtul Blajului.

Al prea onoratei domniei tale stimătoriu

Simion Bărnuțiu
președintele Comitetului

[P. S.] Șaguna îi chiamă pe 16/28 decembrie la Blaj. Se pot chiama pe 19 au 20 decembrie calend. vechiu.

Bibl. Acad. Române, Fil. Cluj-Napoca, Secția de mss. și doc. Fond III, pachet 15 (Revoluția de la 1848), mapa 1.

VI

Sibiu, 7 ianuarie 1849/20 decembrie 1848

Simion Bărnuțiu în numele Comitetului națiunii române se adresează lui Simion Crainic anunțându-l despre amânarea proiectatei adunări din 30 decembrie 1848.

Reverendissime domine¹,

După ce stările împrejur s-au schimbat prin noua năvălire a inamicilor în patriă, întratâta cât și comunicațiunile s-au îngreuiat și drumurile s-au neasecurat și după ce consvătuirea ce era să se țină avea de scop liniștirea poporului, care însă numai în timp de pace se poate înființa și dealtmintea consvătuirile trebuind a fi cu cea mai rece cercetare ce nu se poate avea când anumele sunt de alte griji neodihnite. De aci Comitetul convingându-se că ținerea unei adunări pre termenul pus în 30 decembrie st. v. nu numai că e cu nepotenție, fără escluderea sau împiedicarea celei mai mari părți a membrilor convocați de a lua parte la această adunare, vă poștește pre Reverendissima domnia voastră ca numai decât să publicați și celor ce s-ar aduna să le spuneți, cum că termenul acei adunări s-a prorogat pe un timp mai păciuit, care se va face cunoscut atunci și numaidecât când stările împrejur vor suferi. Cu care rămânem cu distinctă reverență.

Al reverendissimei domniei voastre prea plecați

Comitetul națiunii române
Simion Bărnuțiu

Bibl. Acad. Române, Fil. Cluj-Napoca, Secția de mss. și doc. Fond III Pachet 15 (Revoluția de la 1848), mapa 1. Scrisoare cu litere latine.

¹ Scrisul este al lui T. Cipariu.

VII

Sibiu, 11 ianuarie 1849

Comitetul ia măsuri pentru ocrotirea averii baronului Dionisie Kemény din Cicmandru.

Nr. 155—1849

De la Comitetul națiunii române.

Domnule paroh,

La înștiințarea domniei tale pentru securanța averilor baronului Dionisie Kemény către Comitet făcută, prin aceasta te însărcinez, ca luând lângă domnia ta pre unul străin desinteresat din unguri sau sași, cu același împreună toate averile numite să le conscrii și sub bună grijă să le ții, oprind totodată pre săteni, ca și pre alții, să nu îndrăznească nime a se întinde de ele; iară dregătorii satului vor fi datori în privința aceasta a fi ascultători și a conlucra cu tot adinsul, ca să nu se întâmple nici o pagubă. Deci care se va afla vinovat, arestat și legat să se trimită la jurisdicțiunea concernentă săsească, domnia ta fiind îndatorat în răspundere și dăriă de seamă pentru păstrarea bunurilor acelora.

Simion Bărnăuțiu, președinte

Aaron Florian, secretariu.

Adresa: De la Comitetul națiunii române
domnului Militon Marc, paroh

la Cicmandru
prin Mediaș, Schässburg.

Arhiva Fil. Acad. Române Cluj-Napoca, Actele Kemény.

VIII

Galați, 2 iunie 1849

Simion Bărnăuțiu scrie Comitetului raportând despre peripețiile întâmpinate în Țara Românească și despre convorbirile avute acolo.

Onorat Comitet,

După multe adversități am ajuns aici la Galați înainte cu două săptămâni. De la Giurgiu am mers cu vaporul până la Cladova cu gându să trec la Orșova. La Verciorova m-au oprit pe temeiul unei porunci venite de la general Gasfend [Hasfort ?]. Am fost vreo trei săptămâni oprit și strășuit acolo. După raportu ocârmuitorului din Severin, Către Departamentul din București, mi-au venit ficul-tate să pot trece la Orșova.

În nota domnului General Gasfend [Hasford ?] cu care mă libera din acest stat: „că fiindcă mădularii Comitetului națiunii românești din Sibiu acum n-au arătat nici un cuget vrăjmășesc asupra țării așadară Simion Bărnăuțiu poate să treacă la Orșova etc. „și într-advăr Comitetul nici n-au avut, nici n-are nici un cuget rău asupra țării”, tocmă pentru aceea nu trebuiaște [să] hățiască pe bieții români năcăjiți destul.

Ajungând aici am aflat la Consulatul austriac pe domnul Millinfeld Qvebel din Regim. 1 român și postae slujitoriu, apoi am cercetat ex offo pe domnul Huber consulul austriac care este un om foarte brav. Acesta este foarte bine informat despre toate lucrurile Transilvaniei și cunoaște toate greșalele care s-au făcut. Acesta mi-au înlesnit călătoria până la Triest prin Constantinopoli și așa mâne dimineață, în ziua de Rosali, o să plec cu vaporul către Constantinopoli.

Și domnul consul încă m-au îndemnat să fac arătare la Viena despre starea Ardealului, pentru care până acuma prea puține s-au făcut.

În Viena nu vreau să petrec, ci voi veni înapoi, cât mai curând.

Fiind poprit la Severin m-am dus la Excelența sa domnul Puchner rugându-mă să mijlocească eliberare și mie și celorlalți români arestați, fără de cuvânt indetulit. Excelența s-a mi-au zis: bine că d-voastră ziceți că sunteți nevinovați, însă asta trebuie dovedită, pentru că alții vă dau de comuniști și altele mai multe. Eu am răspuns că noi cu fapta am dovedit că nu suntem comuniști și pentru aceea vom protesta și protesta [sic!] înaintea acestor calumnii. Atunci au zis că va scrie pentru noi; nu știu dacă au scris au nu, că peste două zile m-au eliberat de la București.

Din acest discurs am cunoscut că iară trebuie să fim pârâți la Curte, cum eram pârâți, în 2 octombrie cu Dacia, când ne-o aruncase Excelența sa la prima vizită ce i-au făcut-o Comitetul. Și aceasta ne-au aruncat mai mulți boeri că nu suntem credincioși împăratului, aceștia încă trebuie să fie informați de inimicii noștri. Unele ca acestea trebuie să le refutăm înaintea împăratului și înaintea lumii ca să nu prindă rădăcini. Spre acest scop mă duc la Viena și pentru altele lucruri naționale.

Îndată cum vor intra rușii în Transilvania și miliția noastră, d-voastră vă duceți în Transilvania și vă arătați ca Comitet înaintea orânduirii noastre ca să faceți tot ce vi se va porunci pentru binele public și ce va fi ...

Până când mă voi întoarce eu, să se subscrie domnul Cipariu în locul meu. Excelența sa domnul general comandante l-au întrebat pre fratele Bălășescu dacă este slobod au nu, i-am răspuns că e slobod și m-am întâlnit cu dânsul în București.

Dacă va fi ca să intrați în Transilvania, înștiințați pe toți membrii Comitetului ca să vă întoarceți odată la funcțiunile oficioase. Măine pleacă și vreo șase sași la Constantinopol, senatori din Brașov.

Al dumneavoastră

Simion Bărnuțiu

Basilius

Bibl. Acad. Române. Filiala Cluj-Napoca, Secția de mss. și doc. Fond. III, Pachet 15 (Revoluția de la 1848), mapa 1. Scrisoare cu litere latine.

FROM SIMION BĂRNUȚIU'S CORRESPONDENCE (1848—1849)

(Summary)

We now present 8 letters that bring new data about the tormented period of the 1848—1849 revolution in Transylvania. The letters proceed from the Romanian National Committee in Sibiu, bearing as the first signature that of Simion Bărnuțiu, president of the Committee. There also sign George Barițiu, Timotei Cipariu and Aaron Florian.

The letters mainly regard a better military coordination of the Romanians, the problem of the Cut estate, which belonged to Blaj, the postponing of the 4th assembly in Blaj, the protection of the fortune of baron Dionisiu Kemény, and also the roaming of Simion Bărnuțiu's refuge to Wallachia.